

BARABÁSI REZSŐ

(1921–1972)

Ismét multtá vált valaki, aki részt vett jelenünk formálásában. A szocialista magyar könyvtárügy egyik érdekes munkása, vezetője távozott körünkből. Tudtuk, hogy évek óta súlyos betegség őrli, mégis váratlanul ért bennünket a hír: 1972. február 8-án elhunyt Barabási Rezső, a Könyvtártudományi és Módszertani Központ volt vezetője, a Könyvtári Figyelő főszerkesztője.

Fiatalon kapcsolódott be a magyar könyvtárügy megújulásának munkájába, a Pártközpont könyvtári előadójaként. 1951-től 1956-ig mint a Népművelési Minisztérium Könyvtári Főosztályának vezetője irányító szerepet játszott szocialista könyvtárügyünk megszervezésében. Művelődési életünkben korszakos jelentőségű vállalkozások (így a közművelődési könyvtárhálózat megteremtése), a könyvtári élet szervezeti kereteinek (Országos Könyvtárügyi Tanács, a Könyvtáros c. folyóirat, könyvtárosképzésünk strukturája) kialakítása s végül, de nem utolsósorban az 1952. évi minisztertanácsi határozat, valamint az ezt továbbfejlesztő 1956. évi törvény fűződik az általa irányított főosztály munkájához – s mindebben igen nagy személyes érdemei voltak az alig harminc-egynéhányéves Barabási Rezsőnek. – A rá jellemző szerénységgel és aktivitással tette magáévá 1957-ben kapott új, gyakorlati feladatát: újjászervezte, ugyszólván újjáteremtette a szétdult Gorkij Könyvtárat. Igazgatása alatt a könyvtár egyre eredményesebben népszerűsítette az orosz és a szovjet irodalmat, s egyuttal a könyvtárügy korszerűsítési törekvéseinek egyik jelentős műhelyévé vált. – 1961-ben került a Könyvtártudományi és Módszer-

tani Központ élére. Fáradhatatlanul dolgozott azon, hogy a KMK tevékenysége az ország egész könyvtárügyére kiterjedjen. Nemcsak vezető volt, hanem melegszívű kolléga is, emberi kapcsolatot teremtett a könyvtári intézmények vezetői és a KMK között. Ebben a munkakörében törte meg betegsége és szorította tevékenységét szűkebb keretek közé. Súlyos betegen is ellátta főszerkesztői teendőit.

Érdemeit nemcsak a könyvtáros-közvélemény tartotta és tartja számon, hanem elismerte kormányzatunk is: 1955-ben Munka Érdemrenddel tüntették ki, 1964-ben pedig megkapta a Kiváló Népművelő elismerő címet.

Barabási Rezsőben azonban nemcsak az érdemes vezetőt, szocialista művelődésügyünk egyik kiváló szervezőjét vesztítettük el, hanem gyászoljuk mint embert, mint megnyerő egyéniségű, szerény és áldozatkész munkatársat is, akit beosztottai és fölöttesei egyaránt szerettek, tiszteltek. S ha fájdalmasan rövid élete utolsó esztendeiben akadályozta is tevékenységében a betegség s ezért kissé a háttérbe kellett huzódnia, nem felejthetjük el mindazt, amit tett. A magyar könyvtárügy történetében még fiatalon elfoglalta helyét és ez a hely már függetlenné vált személyes emlékeinktől és nagyrabecsülésünktől is: életművét lezárta a halál, és kerek egészként nyújtja át a következő nemzedéknek.